

0902 – 2. september

Han som er Gud over alle ting, høylovet i evighet. Amen. Rom 9: 5.

Dette sies uttrykkelig om Kristus, at han er «Gud over alle ting, høylovet i evighet». Dermed har vi her et av de mest bemerkelsesverdige bibelord om vår Herre Jesu Kristi evige guddom.

Apostelen har først talt om hvordan Kristus ble menneske. Da var det jo nå akkurat på sin plass også å minne om hans guddommelige natur, og her gjør han det så med klare og utvetydige ord. Derfor har dette skriftstedet alltid skapt store problemer for vår Herres fiender som forneker hans guddom, men som i sin dårskap likevel ikke greier å bortforklare hele Skriften.

Desto mer dyrebart er da dette skriftstedet for alle Guds barn. Spesielt for dem som har vært sterkest utsatt for tvilens glødende piler. Og har du aldri tvilt på Kristi guddom, så tenk nå likevel grundig gjennom hvor stor og dyrebar den troen er som du bekjenner!

Tror du virkelig at den evige Gud er blitt menneske, akkurat som oss, bortsett fra synden som er i oss? Tenk grundig gjennom hva dette innebærer og medfører! Og tenk da hva situasjonen ville vært om vi ikke hadde fullgode bevis nettopp om dette!

Men la oss virkelig prise Gud for at Skriftens vitnesbyrd i dette vårt livs alvorligste spørsmål er så utvetydige og fullgode bevis! Vi vil minne hverandre om noen av disse. Blant alle tar vi nå bare fram slike som vitner om hva Kristus var og har gjort før han ble menneske.

I Salme 40 er det klart Kristus som sier til Faderen: «Brennoffer og syndoffer krever du ikke. Da sa jeg: Se jeg kommer. I bokrullen er det skrevet om meg, at jeg skal gjøre din vilje, min Gud». Og videre: «Siden barna har del i kjøtt og blod, fikk han selv del i det på samme måten».

Disse skriftstedene viser klart at han var til før han ble menneske. Det samme bekreftes ut fra Joh 1: «I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Gud var Ordet. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt ble til ved ham, og uten ham ble ingenting til av alt det som ble til. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, den herlighet som den enbårne Sønnen har fra Faderen, full av nåde og sannhet».

Her sies det uttrykkelig at det var den samme som i begynnelsen skapte alt, som også ble kjød og bodde blant oss. Det samme ser vi av Fil 2, der det sies om Kristus: «han, som var i Guds skikkelse, anså det ikke for rov å være lik Gud, men han fornedret seg selv idet han tok en tjeners skikkelse på seg, og kom i menneskelig skikkelse».

Her sies det også at Kristus selv tok en tjeners skikkelse på seg og ble som et annet menneske. Altså var han også til før han gjorde dette. Så sier han da også selv at han var i himmelen før han kom til jorden: «Ingen har steget opp til himmelen, bortsett fra han som kom ned fra himmelen, det er Menneskesønnen, som er i himmelen» (Joh 3: 13). Og i v. 31 sier døperen Johannes det samme om ham: «Han som kommer fra himmelen er over alle».

Og Kristus sier også: «Jeg er kommet ned fra himmelen, ikke for å gjøre min egen vilje, men hans vilje som har sendt meg». Og videre: «Hva da om dere skulle se Menneskesønnen stige opp dit hvor

han var før?». Og igjen: «Far, herliggjør meg hos deg selv med den herlighet som jeg hadde hos deg før verden ble til».

Legg nå merke til slike ord! Han var hos Faderen før denne verden ble skapt. Det sies også mange steder i Bibelen at alle ting er skapt ved Sønnen. I tillegg til det vi allerede har nevnt fra Joh 1, sies det også i Kol 1 om «Guds elskede Sønn»: «I ham ble alle ting skapt, de som er i himlene, og som er på jorden, både synlige og usynlige, enten det er troner eller herredømmer, myndigheter eller makter. Alle ting ble skapt ved ham og for ham». Og i Heb 1: «Ved ham har han også skapt hele verden».

Disse skriftstedene slår uttrykkelig fast at Jesus Kristus, som gikk her på jorden, har skapt alt. Og at dette skjedde før han kom til jorden som menneske. Denne personen må da være den evige Gud selv.

Det sies da også klart i Mika 5 at den samme som skulle fødes i Betlehem også var der fra evighet av: «Men du, Betlehem, Efrata – selv om du er liten til å være blant Judas tusener –, fra deg skal han utgå for meg, han som skal være hersker over Israel. Hans utgang er fra fordums tid, fra evighets dager».

Det samme sa Herren Jesus i majestetisk ro til jødene: «Sannelig, sannelig sier jeg dere: Før Abraham ble født, er jeg». Vi kan ikke fortsette å regne opp alle slike vitnesbyrd. La oss bare lovprise og tilbe den treenige Gud!

Og denne sannheten, at Kristus er Gud, høylovet i evighet, avslutter så apostelen med «amen». Amen er en bekreftelse, en stadfestelse som understreket at det som er sagt, er en viktig og urokkelig sannhet.

Den sannheten at Jesus Kristus var og er den evige Gud, bekreftes da også med god grunn med Amen. Det har vi sett gjennom alle bibelsitatene ovenfor. Kristus er Gud over alle ting, høylovet i evighet. Amen.